

รพี สุจริตกุล

เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

สวัสดีครับ ผมรพี สุจริตกุล ใหม่สำหรับคอลัมน์นี้ แต่ไม่ใหม่สำหรับแวดวงตลาดทุนครับ สิบปีก่อนผมเคยทำงานอยู่ที่ ก.ล.ต. แล้วก็ได้เปลี่ยนไปทำงานในภาคธุรกิจอยู่พักใหญ่ จนมาในตอนนี้ หวนกลับมาบ้านเดิมอีกครั้ง ด้วยตั้งใจที่จะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากภาคธุรกิจ มากำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนไทย ให้มีความโปร่งใส เข้าใจธุรกิจ รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่าง ๆ ในตลาดทุน ยิ่งขึ้น

ช่วงที่อยู่ในภาคธุรกิจ ผมได้ทำงานในองค์กรหลายแห่ง ซึ่งหลากหลายและเกี่ยวข้องกับตลาดทุนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นบริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต และบริษัทจดทะเบียนที่ทำธุรกิจด้านค้าปลีก บวกกับการได้ทำงานในฐานะกรรมการของทั้งตลาดหลักทรัพย์ฯ และตลาดอนุพันธ์ ทำให้ผมมีมุมมองจากประสบการณ์ตรงที่กว้างขึ้น เข้าใจหัวอกของผู้มีส่วนได้เสียที่เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ ก.ล.ต. กำหนด และใกล้ชิดกับผู้ลงทุนเพิ่มขึ้นด้วย

การกำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุน จะสัมฤทธิ์ผลและเกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนความเข้าใจถึงประเด็นที่เป็นสาระหรือต้นเหตุที่แท้จริง เพื่อกำหนดทิศทางได้อย่างถูกต้อง ทำให้ทุกภาคส่วนเติบโตไปพร้อม ๆ กันได้

ตัวอย่างข้อสังเกตหนึ่งที่ผมเห็นจากครั้งที่ทำงานในภาคเอกชน ที่น่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการกำกับดูแลก็คือ เรื่องของ “ความเชื่อมโยง” ซึ่งหากสามารถทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเห็นภาพของความเชื่อมโยงได้ตลอดตั้งแต่ต้นไปจนปลาย การกำกับดูแลก็จะเกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น และสมเหตุสมผลแก่ทุกฝ่าย

การออก “กฎเกณฑ์” เป็นเครื่องมือสำคัญของ ก.ล.ต. ในการกำกับดูแล โดยเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในการออกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ก็คือ การให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลงทุน ซึ่งกฎเกณฑ์ส่วนใหญ่มักจะเน้นไปที่การกำกับดูแลบทบาทของผู้ประกอบธุรกิจ

แต่การที่กฎเกณฑ์จะบรรลุเป้าหมายในการคุ้มครองผู้ลงทุนได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญมากก็คือ กฎเกณฑ์นั้น ๆ เป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนเองตระหนักถึงความสำคัญและต้องการหรือไม่

ในมุมมองของ ก.ล.ต. การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการหรืองดเว้นดำเนินการต่าง ๆ เกิดขึ้น เพราะเชื่อว่าเรื่องเหล่านั้นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุน เช่น ผู้ลงทุนควรรู้จักและเข้าใจผลิตภัณฑ์ ก่อนตัดสินใจลงทุน รู้จักประเมินความเสี่ยง หรือบางเรื่องเป็นข้อมูลที่ไม่ถึงเวลาที่สมควรเปิดเผย เพราะอาจจะทำให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดหรือมีความไม่แน่นอนสูง ก็ป้องกันไว้ก่อน

แต่ในชีวิตจริง หลายเรื่องผู้ลงทุนไม่เห็นความเชื่อมโยงระหว่างประโยชน์ที่จะได้รับ กับกฎเกณฑ์ที่ ก.ล.ต. กำหนด ทำให้กฎเกณฑ์ที่ออกไปถูกมองว่าเป็นภาระไม่น้อย

ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงกับผู้ลงทุนซึ่งต้องทำตามกฎเกณฑ์ ก็อาจมีคำถามในใจว่า ทำไปเพื่ออะไร ในเมื่อกฎเกณฑ์ที่ออกมา ยังมีใช้สิ่งที่ผู้ลงทุนต้องการ สุดท้ายก็จะเกิดการทำให้ไปอย่างนั้น ๆ ตามรูปแบบที่กำหนด

ทิศทางในการดำเนินการต่อไปของ ก.ล.ต. จึงจะเน้นในเรื่องของการสร้างความเชื่อมโยง ตั้งแต่เริ่มต้นจนปลายทาง โดยต้องศึกษาและวิเคราะห์อย่างเหมาะสมให้เข้าใจถึงพฤติกรรมและความต้องการของผู้ลงทุน ผนวกกับสิ่งที่จะเป็นประโยชน์กับผู้ลงทุน ก่อนที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งการรับฟังผู้ประกอบธุรกิจอย่างเข้าใจด้วย

หลังจากกำหนดกฎเกณฑ์แล้ว จะต้องสื่อสาร สร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจเจตนารมณ์ของกฎเกณฑ์ ทั้งก่อนที่จะนำกฎเกณฑ์มาบังคับใช้ และสื่อสารอย่างต่อเนื่องเมื่อบังคับใช้แล้ว

เมื่อผู้ลงทุนตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของกฎเกณฑ์ที่จะเกิดแก่ตนเอง ก็จะสามารถใช้ประโยชน์จากกฎเกณฑ์เหล่านั้นได้ เช่น จากการที่เคยปฏิเสธ เปลี่ยนเป็นร้องขอให้เกิดการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยเวลา และทรัพยากร หาก ก.ล.ต. ทำโดยลำพัง คงไม่สัมฤทธิ์ผลได้ง่าย ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคธุรกิจที่ใกล้ชิดและคลุกคลีกับผู้ลงทุนเป็นอย่างมาก ซึ่งขณะนี้ ก.ล.ต. อยู่ระหว่างหารือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติม และรับฟังความคิดเห็น เพื่อหาแนวทางในการดำเนินการร่วมกันต่อไป

ในส่วนของคุณลากร ก.ล.ต. เอง ผมกำลังเร่งสื่อสารให้พนักงานในสายงานต่าง ๆ เข้าใจว่า การที่กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความจำเป็นอย่างไรที่ ก.ล.ต. จะต้องมุ่งพัฒนาระบบนิเวศ (Ecosystem) ดังที่ได้กล่าวข้างต้น

มีอีกหลายประเด็นที่จะทยอยมาเล่าสู่กันฟังครับ และผมยินดีรับฟังความเห็นจากทุกท่าน โดยสามารถส่งข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นมายัง info@sec.or.th

ก.ล.ต. พร้อมที่จะเดินทางไปกับทุกภาคส่วนด้วยความเข้าใจ และความโปร่งใส เพื่อพัฒนาตลาดทุนไทย ให้เติบโต อย่างมั่นคง และยั่งยืน อันจะเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศและประชาชนชาวไทยครับ
